

OECD *Multilingual Summaries*

Economic Policy Reforms 2012. Going for Growth

Summary in Norwegian

Read the full book on:
[10.1787/growth-2012-en](https://doi.org/10.1787/growth-2012-en)

Economic Policy Reforms 2012. Going for Growth

Sammendrag på norsk

- *Going for Growth* er OECDs årlige rapport som fremhever utviklinger når det gjelder strukturelle reformer i OECD-land. Den identifiserer strukturelle reformprioriteringer som kan øke realinntekter for hvert OECD-land og viktige fremvoksende økonomier (Brasil, Kina, India, Indonesia, Russland og Sør-Afrika). *Going for Growth*-analysen vurderer også i hvilken grad reformer blir implementert i alle landene som er inkludert i rapporten.
- Denne rapporten gir internasjonalt sammenlignbare indikatorer som gjør det mulig for hvert land å vurdere sin egen økonomiske ytelse samt strukturelle policyer på en rekke områder. Hver utgave tar også for seg flere tematiske studier.

Strukturelle reformprioriteringer ment til å øke realinntekter har blitt identifisert gjennom OECD gjennom *Going for Growth*-analysen siden 2005 for hvert OECD-land og, fra og med 2011-utgaven, BRIICS-landene – Brasil, Kina, India, Indonesia, Russland og Sør-Afrika, som er viktige ikke-medlemsland som OECD jobber tett sammen med. Denne prosessen gir myndigheter et verktøy de kan bruke til å reflektere over policyreformer som har en innvirkning på deres innbyggers levestandard over lang sikt. *Going for Growth*-analyser har blitt brukt i G20-landenes Mutual Assessment Process (Gjensidige vurderingsprosess) siden G20-møtet i Pittsburgh i 2009.

Denne nye utgaven av *Going for Growth* vurderer fremskrittene land har gjort innenfor strukturelle reformer siden starten på krisen, og dekker hele perioden fra 2007-11. Krisen har brakt med seg nye policyutfordringer og lærdommer, men den har også gjort det mer tydelig at det er behov for mange prioriteringer som antydnet i *Going for Growth*. De viktigste reformmønstrene som dukker opp i årene siden starten på krisen, som oppsummeres i et oversiktskapittel (Kapittel 1) og som beskrives i mer detalj i notater om individuelle land (Kapittel 2), er som følger:

- Farten på implementering av reformer, målt etter hvilken grad land utfører reformer identifisert i den foregående utgaven av *Going for Growth*, var totalt sett større etter enn før krisen.
- Farten på og karakteren av reformer, derimot, har variert betydelig i krisens ulike faser. Resesjonen i 2008 senket først ned farten på strukturelle reformer i OECD-land, siden alle var opptatt av de presserende behovene for å stabilisere samlet etterspørsel og gi inntektsstøtte til de arbeidsledige. Ettersom behovet for finanspolitisk konsolidering på mellomlang sikt ble mer presserende, ble det implementert reformer på en rekke policyområder som kunne hjelpe med prosessen rundt den finanspolitiske konsolideringen, slik som pensjonsordninger, velferdssystemer og reformer i offentlig sektor.
- Krisen og den påfølgende langsomme rekonvalensen har virket som en katalysator for strukturelle reformer, spesielt i OECD-land hvor det var størst behov for reformer. Lavinntektsland i OECD, som generelt sett har større behov for reformer, og de landene som så de største oppgangene i arbeidsledighet under krisen, har handlet mer på sine relevante *Going for Growth*-prioriteringer.
- Behovet for å konsolidere offentlige finanser og det finansmessige presset som oppstod fra eskalerende statsgjeld, har blitt en ny drivkraft for reformer siden 2009, noe som er i motsetning til det som har vært tilfellet tidligere, da finanspolitisk innstramming har hatt en tendens til å holde tilbake reformer. Spesielt de siste fasene av krisen har sett en økning av politisk sensitive reformer, som er utformet for å hjelpe med å øke potensiell vekst, gjenopprette konkurransedyktighet og gjenopprette finanspolitisk bærekraft i land påvirket av den europeiske gjeldskrisen.
- Effekten av krisen var både mildere og kortere i BRIICS, men den gjorde det også mer tydelig at det var behov for tiltak som kunne føre til mer inkluderende vekst. Alle fremvoksende økonomier som tas for seg her har implementert policyer rettet mot å forbedre kvaliteten på utdanning og hvor inkluderende utdanningen deres er, men det har blitt gjort mindre for å takle andre viktige prioriteringer, slik som en reduksjon av barrierer til utenlandske direkte investeringer og forbedring av rettsikkerheten.
- Gitt det som har blitt gjort de siste årene bør policyer som kan skape jobber prioriteres, sett i sammenheng med den pågående finanspolitiske konsolideringen:

* Effektiv og aktiv arbeidsmarkedspolitikk rettet mot omskolering av fortrenge arbeidstakere og å oppmuntre folk til å returnere til arbeid kan redusere varigheten av arbeidsledighet. Det finnes grunner til å skjerme slike policyer fra forsøk på finanspolitisk konsolidering, og for å komplettere dem med reformer knyttet til arbeidsledighetstrygd når det igjen er solid etterspørsel etter arbeidskraft på arbeidsmarkedet. Spesielt kriserelaterte økninger i utbetalingsnivåer og/eller varigheten av disse kan gradvis bli faset ut, mens noen av de nyeste utvidelsene i arbeidsledighetstrygd kan gjøres permanente.

* Vekstvennlige skattereformer kan hjelpe med å styrke jobbinnholdet under en rekonvalens, samtidig som de også hjelper med finanspolitisk konsolidering i den grad de implementeres på en måte som øker skatteinntektene. Disse omfatter en fjerning av skatteutgifter og å skyve skattebyrden mot skattegrunnlag som er mindre skadelige for sysselsetting og vekst, slik som fast eiendom, forbruk og miljøskatter.

* Produktmarksreformer er en prioritet for mange OECD-land – spesielt i Europa, og kan ha en ganske hurtig innvirkning på vekst, spesielt hvis de implementeres i visse beskyttede sektorer, slik som detaljhandel og profesjonelle tjenester, hvor potensialet til å skape jobber hurtig er ganske høyt.

* I økonomier som opplever fornyet økonomisk nedgang, vil det være viktig at policy-svaret trekker lærdom fra krisen med tanke på hva som fungerer når det gjelder å støtte opp om arbeidsmarkedet når det er svak aktivitet, slik som å gjøre bruk av midlertidige sysselsettingsordninger.

Selv om krisen har gjort det mer tydelig at det er behov for strukturelle reformer og den har vært en drivkraft til handling, er det blitt reist bekymringer om at noen av disse kan være skadelige på kort sikt, for eksempel dersom de svekker samlet etterspørsel enda mer. Kapittel 4, som ser på 30 år med reformerfaringer i OECD-land, kaster lys på den kortsiktige innvirkningen av strukturelle reformer. Den gir en rekke policy-lærdommer knyttet til utforming av den gjeldende reformagendaen på måter som kan skyte fart på rekonvalensen:

- Bekymringer om mulige negative korttidseffekter av strukturelle reformer synes overdrevet. Noen strukturelle reformer ser ut til å øke vekst ganske hurtig, mens veldig få, om noen, fører med seg kostnader på kort sikt.
- Men det tar ofte tid – vanligvis mange år – før fordelene med reformer blir realisert fullt ut.
- Sykliske forhold har også en betydning for de kortsiktige effektene av reformer. Det finnes noen beviser for at i “dårlige tider” kan visse arbeidsmarkedsreformer (spesielt systemer for arbeidsledighetstrygd og jobbeskyttelse) midlertidig gjøre den økonomiske situasjonen verre. I økonomier som fremdeles er svake, og dersom gjeldende policyer ses på som feil vei å gå, kan det være fordelaktig at slike reformer blir utført kun når arbeidsmarkedet viser tydelige tegn på at det begynner å komme seg.
- En velutformet pakke med arbeids- og produktmarkedsreformer vil gi de største gevinstene og lette overgangskostnadene knyttet til visse reformer – for eksempel, en liberalisering av produktmarkeder sammen med jobbeskyttelse eller trygdereformer knyttet til arbeid, kan dempe mulige nedganger i reallønn knyttet til sistnevnte.
- Den kortsiktige effekten av strukturelle reformer vil være sterkere dersom en effektiv kommunikasjonsstrategi og en velregulert banksektor fostrer sikkerhet og overtaler husholdninger og firmaer til å bruke penger mot fremtidige, reformdrevne inntektsgevinster.

Anerkjennelsen av økende inntektsforskjeller i de fleste OECD-landene i løpet av de siste tiårene har fremhevet bekymringer om at strukturelle reformer – og derfor noen av prioriteringene i *Going for Growth* – kan komme til å øke inntektsforskjeller. Slike bekymringer har fått mer oppmerksomhet sett i sammenheng med krisen, spesielt i land der aktuelle reformhandlinger i hovedsak blir drevet av målsetninger knyttet til finanspolitisk konsolidering. Kapittel 5 vurderer komplementariteter og avveininger mellom det å redusere ulikheter og fremme økonomisk vekst:

- Mange strukturelle reformer innebærer et dobbelt utbytte fordi de reduserer inntektsforskjeller samtidig som de øker BNP per innbygger på lang sikt. Eksempler inkluderer tilrettelegging av kapitalisering av menneskelig kapital på det andre nivået, øke effektiviteten og kvaliteten på utdanning, redusere dualiseringen av arbeidsmarkedet, fremme integrering av innvandrere og fostre kvinnelige deltakelse på arbeidsmarkedet. Å redusere skatteutgifter i tillegg til å redusere den marginale skattesatsen bidrar også vanligvis mot begge målene.
- I motsetning kan andre reformer medføre en avveining mellom vekst og målsetninger knyttet til inntektsfordeling. Å dreie skatteblandingen unna inntekts- og firmaskatt mot beskatning av forbruk, for eksempel, forbedrer insentivene til å arbeide, spare og investere, men kan undergrave likhet. Pengeoverføringer rettet mot de med lavere inntekt, derimot, kan brukes til å lette denne avveiningen.

Inntektsdistribusjonen er ikke bare formet av langsiktige trender, som endringer på policyer eller institusjoner, teknologiske endringer eller globalisering, men er også påvirket, noen ganger over tid, av makroøkonomiske sjokk slik som den siste finanskrisen. Kapittel 6 er basert på empiriske analyser for 40 OECD- og BRIICS-land i løpet av 30 år, og undersøker de fordelende effektene makroøkonomiske sjokk har på både inntekt og sysselsetting, og rollen policyer og institusjoner har i å forme dem. Kapitlet identifiserer hvem som taper og vinner, og kaster lys over fordelingen mellom risikodeling og mål for vekst:

- Inntekter til de fattige og jobber til de unge har generelt sett blitt mest påvirket i dårlige tider, selv om de også har økt mer sterkt i gode tider. I tidligere finanskriser har både husholdninger med høy og lav inntekt blitt mer skadelidende enn middelklassene.
- Reformen som kan forbedre risikodelingen samtidig som de bidrar til vekst og flere jobber, ikke minst ved å legge til rette for omplassering av arbeidstakere i økonomien, inkluderer liberalisering av produktmarkeder, fjerning av barrierer til handel og direkte utenlandske investeringer og reduksjon av høye inntektsskatter.
- Mange sosiale velferdsprogrammer ser ut til å ha dempet tapet av arbeidsplasser eller inntekter hos sårbare grupper i kjølvannet av tidligere sjokk, men siden slike ordninger kan ha en kostnad med tanke på jobber og inntekt, må det utvises spesiell varsomhet i utformingen av dem. Dette er spesielt tilfelle for generøs arbeidsledighetstrygd, høye minstelønninger og sterk jobbeskyttelse.
- Land kan deles inn i fire grupper, avhengig av i hvilken grad deres policyer tilbyr sosial velferdsprogrammer og legger til rette for omplassering av arbeidskraft. De fleste landene i de kontinentale Europa tilbyr risikodeling av inntekt via sosiale velferdsprogrammer mens engelsktalende land og Asiatiske OECD-land

i hovedsak anvender programmer med fokus på omplassering-tilrettelegging for institusjoner. Nordiske land har ofte begge, mens det i fremvoksende økonomier ikke er utviklet noen av disse institusjonene. En effektiv blanding av policyer som fungerer både med tanke på risikodeling og mål for vekst, kombinerer omplassering-tilrettelegging for institusjoner – som alltid gagnar begge mål – og et veldesignet sosialt velferdssystem – dvs. et system som oppnår et visst forsikringsmål til laveste pris

© OECD

Denne oppsummeringen er ingen offisiell OECD-oversettelse.

Denne oppsummeringen kan reproduseres hvis OECDs copyright og originalens tittel angis.

Flerspråklige oppsummeringer er oversatte utdrag av OECD-publikasjoner opprinnelig utgitt på engelsk og fransk.

Disse er gratis tilgjengelige på OECDs Online Bookshop www.oecd.org/bookshop

For ytterligere informasjon, ta kontakt med OECD Rights and Translation unit, Public Affairs and Communications Directorate, rights@oecd.org eller per faks: +33 (0)1 45 24 99 30.

OECD Rights and Translation unit (PAC)
2 rue André-Pascal, 75116
Paris, France

Besøk vårt nettsted www.oecd.org/rights

[Read the complete English version on OECD iLibrary !](#)

OECD (2012), *Economic Policy Reforms 2012. Going for Growth*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/growth-2012-en